

Η Εύα και η Μαρία

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Νικόλαος \(Βελιμίροβιτς\) Επίσκοπος Αχρίδος / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

Φωτο:houghtlegion.com

Η Εύα και η Μαρία για μάς πρακτικά σημαίνουν τη σαρκική σοφία και την πνευματική σοφία. Στα εκκλησιαστικά άσματα ψάλλεται: «Η γυναίκα υπήρξε αιτία των παθημάτων, η γυναίκα και αιτία της σωτηρίας».

Η Εύα επιθύμησε περισσότερα απ' ό,τι ο άνδρας της και ο Θεός μπορούσαν να της δώσουν χωρίς κίνδυνο για την ίδια. Κι εκείνη, με τον διάβολο, πήδηξε στον γκρεμό και τράβηξε μαζί της όλο τον Παράδεισο. Τούτος ο γκρεμός είναι η ιστορία. Στη μέση αυτού του γκρεμού των φλεγόμενων παθών, όπου το δέντρο του πειρασμού είχε πολλαπλασιασθεί σαν σκουλήκι, η Μαρία σήκωσε την ψυχή της ψηλά από την ιστορία και αρραβωνιάστηκε το Άγιο Πνεύμα.

Ο καρπός του παιξίματος της Εύας με τον διάβολο, ήταν ο πρωτότοκός της - ο άνθρωπος δήμιος. Ενώ ο καρπός του αρραβώνα της Μαρίας με το Άγιο Πνεύμα ήταν ο δικός της πρωτότοκος - ο άνθρωπος Θεός.

Η Εύα κύλησε τον τροχό της ζωής προς τα κάτω, η Μαρία τον γύρισε προς τα πάνω.

Όλο το δράμα της Εύας και της Μαρίας δεν θα ήταν για μένα και για σένα, φίλε,

αρκετά σημαντικό, εάν δεν ήταν η πιο αληθινή παρου-σίαση του δράματος της ίδιας μας της ψυχής.

(Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, Στοχασμοί περί καλού και κακού, εκδ. Εν πλω, σ.116-117)